

Práce zkoumá imigrační politiku Evropské komise, respektive její implementaci, na základě tří programů Evropské rady (Tamperského, Haagského a Stockholmského). Snaží se ukázat, zda lze teorii failed policy, která tvrdí, že státy nejsou schopny kontrolovat imigraci, aplikovat také pro Evropskou unii. Z programů jsou vyčleněny jednotlivé cíle, které má v následujícím pětiletém období Evropská komise začít implementovat. Na jejich základě poté probíhá samotný výzkum, rozdělený do dvou částí. První z nich se snaží zjistit, zda Evropská komise dokázala skrze vydaná nařízení, směrnice a doporučení v daném období naplnit cíle jednotlivých programů. Druhá část zjišťuje, jak byly vybrané legislativní návrhy implementovány v praxi a zda tedy skutečně sloužily svému účelu. Obě části výzkumu jsou navzájem propojeny, tak aby odpovídaly jednotlivým programům.

The thesis examines immigration politic of European commission, respectively its implementation, on the basis of three programmes of European council (Tampere, Hague and Stockholm). It tries to show, whether can the theory of failed policy, which states that countries are not able to control immigration, be applied also for the European union. From the programmes are earmared individual goals, which should European commission start to implement in the next quinquennial period. On their basis then runs the research itself, divided into two parts. First of them tries to answer, whether European commission did fulfill the goals of individual programmes through its regulations, directives and recommendations. The second part reasearches, how were selected legislative proposals implemented in practise and if they served to their purpose. Both parts are interconnected, so that they correspond to individual programmes.